

AMAÇ MÜSLÜMANLARI SİNDİRMEK^(*)

Emniyetin bazı eylemlere 1 Mayıs'ta olduğu gibi seyirci kalması veya olgunlaşmasını beklemesi yeni bir olay değil. Bu filmi; 12 Eylülere, 12 Martlara, 27 Mayıs'lara, hatta 5816 sayılı Kanunun çıkarılmasına gerekçe olan heykel kırma olaylarına kadar götürülebilmek mümkün. Bu bayat film, zaman zaman temcit pilavı gibi milletin önüne getirilmektedir. Tabii zararı da tüm sivil örgütler ve halk çekmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti tarihi boyunca Ceza Kanununun dışında özel kanunlar çıkarılmıştır. Bu değişikliklerin köklü olanları ve zulmü en yoğun şekliyle başımıza getirilenleri de tekrar edilen filmin akabinde gerçekleşmiştir. Son 1 Mayıs olaylarında Emniyetin tespit ettiğiniz tutumu da, düzeni ayakta tutmakta sıkıntı çeken egemen mutlu azınlığın sistemden aldıkları payın eksilmemesi için yapacağı düzenlemelere kılıf bulma gayretleri olarak gözükmektedir.

Ayrıca, geçtiğimiz aylarda işkence, yargısız, infaz ve gözaltında kayıplar gibi insanlık dışı uygulamalarla yıpranan emniyet gücünün, insani metotlarla terörün üstesinden gelemeyeceği, polislin ve kanunların acze düştüğü, dolayısıyla geçmişteki ayıplarının hoş görülmesi, güven erimesine uğrayan pembe karakol imajının tazelenmesi ve bunun için de daha sert tedbirlerin alınması gerektiğine inandırma amacına matuf bir operasyona girdiği de söylenebilir.

Konuya iki yönden yaklaşılabilir. Birincisi bu bir idari tasarruftur. Bu tasarruf mahallinin en büyük mülkü amiri, yani vali tarafından yapılır ve yapılmaktadır. 1 Mayıs olayının akabinde kararı alan ve açıklayan ise Emniyet Müdürüdür. Bu çok garip. 1 Mayıs'ta ihtilal provası yapacak olan grupların hazırlıklarından haberdar olan Emniyet'in (haberdar olmaması mümkün değil, zira Emniyet Müdürü'nün biraz evvel aktardığınız sözleri bunu teyid ediyor) Vali Bey'e istihbarat vermemesi veya vermişse bile olay çıkmayacağına dair garanti vererek onu tatile göndermesi, olaylardan sonra da "meydanları kapatım" demesi, idarenin tamamen Emniyet'in elinde olması intibaini vermektedir. Tıpkı, Müdürlüğü döneminde sayısız işkence, yargısız infaz ve gözaltıların yaşandığı eski Emniyet Genel Müdürü'nün Adalet Bakanlığı koltuğuna oturması gibi. Emniyetin bu idari tasarruf gaspını Vilayetin basiretsizliği ile izah etmek isabetli olamaz. Bu ancak silahlı güçlerin idare üzerindeki inisiyatifini olarak izah edilebilir. Yetmiş küsur yıllık tarih bunun örnekleri ile doludur. Bu idari tasarruf gaspının hukuksal dayanağı yoktur. Bu inisiyatif güçlerinin zihniyetine göre de hukuksal dayanağı olması gerekmez.

Bu durum Türkiye'deki sendikal hareketleri fazlaca etkilemez. Zira sendikal hareket henüz gerçek anlamda bağımsız bir sivil örgütlenme haline gelememiştir. İcazetli ve devlet destekli sendikal hareketler için zamanı ve zemini geldiğinde yeni meydanlar ihdas edilebilir. Bu meydanlar Kadıköy meydanı kadar önemli meydanlar olmasa da bir sahra olabilir.

* CUMA DERGİSİ'nin 10-16 Mayıs 1996 (296) sayısında 1 Mayıs olaylarının değerlendirilmesi kapsamında yapılan soruşturmaya verilen cevap yazısıdır.

Müslümanları etkilemesi sorunuza gelince: Müslüman kavramından; bu ülkede yaşayan, İslami değerlere bağlı fakat farklı düşünce ve pratiklerle dünya ve ahiret hayatının mamur olmasını dileyen ve bu yolda gayret sarfeden kahir ekseriyeti anlıyorum. Bu anlamda Müslümanlar, yani halkın, mutlu azınlık ve dış kaynaklı muhalefet dışında kalan kahir ekseriyeti, sivil siyasi önderliği ortaya koyacak teorik ve pratik olgunluğu henüz yakalayamadılar. Şimdilik Cuma namazları, gıyabi cenaze namazları, bazen korsan gösteriler düzenleyebiliyorlar. En önemli pratiği ise sisteme muhalefetini, muhalefetteki partilere oy vererek göstermek. Halkın önünde bulunduğu inanan insan veya grupların, gerçekten halkın önünde ve arasında siyasi önderliği gerçekleştirebileceği zamanlarda meydanları kullanmak için izne ihtiyaçları olmayacak. Zira İslami Hareketin metodunda; terör değil, önderlik, örneklik ve kuşatıcı inisiyatif vardır. Bu metodik olgunluğa varıldığında meydanları halk açacaktır. Bu halk kavramı içinde toplumun her kesimi (polis, asker, işçi, memur) olacaktır. Çünkü bu halktır. Bu siyasi bilinci insanlara taşıyabilmekle bu sorun aşılabilir inancındayım. Kendi insanıyla, yani muhatap kitlesiyle bütünleşemeyen hareketler ise sürekli olarak hareketin önüne çıkarılacak engellere alet olurlar. Şekil 1 Mayıs 'ta olduğu gibi.

Evet, ikisi de 1 Mayıs 'ta gerçekleşti. Radikal Sol 'a karşı emniyetin tavrı konusunda yeterince konuşuldu. Diğer bir unsur medyanın tavrı. Medya 1 Mayıs gösterilerini "varoşların patlaması" olarak yorumladı. Bu izah bir yandan acziyetin, diğer yandan da bir düşmanlığın ifadesi oldu. Öncelikle baş edemeyecekleri güce karşı yağdanlık görevlerini yerine getirdiler. Aksi halde Alevi kesim içerisinde bazen bazı grupların geçtiğimiz yıl bir medya grubunu tarumar etmesi olayı tekerrür edebilirdi. İkinci olarak, mevcut rejime karşı mücadele eden gruplardan olan solu bitirmek akıl karı değildi. Zira bir başka zinde güç Müslümanların temsilciliğini yapan gruplar vardı. Meydanlar bunlara kalabilirdi. Bu ise onlara göre daha büyük bir tehlikedir. 1 Mayıs olaylarında bir sakallı şahsın yanlışlıkla göz altına alınmasını fırsat bilerek, Hizbullah'ın olaylara karıştığı yalanını da bunun için uydurdular.

Bu tavır öteden beri Müslümanlara karşı uygulanan karalama ve sindirme tavrıdır. Varoşlarda sıkıştırılan, ezilen, hakları tanınmayan radikal solun haklılık payını; yıllardır inançlarından, ibadetlerinden ve kıyafetlerinden dolayı zulüm gören Müslümanlara tanımadılar. Bu Müslümanlar nerede yaşıyorlar? Başka bir ülkenin varoşlarında mı? Refah partisinin oy çoğunluğunun bu varoşlardan oluştuğunu dile getiren medya ve yönetimin, aynı varoşlardan yükselen serbestçe inanma, düşünme ve ibadet özgürlüğü taleplerine sağır ve dilsiz kalması bir yana, karalamaya ve sindirmeye girişmesi önemlidir. Bu insanlar aynı varoşlarda farklı kaderleri mi paylaşıyorlar? Hayır. Fakat Müslümanlar bir eyleme katıldıklarında terörist olarak nitelendiriliyorlar. İşte Sivas olayları. Tamamen haklı tepkilerden kaynaklanan bir yürüyüş, idarenin zaafi veya planlı uygulaması neticesi istenmeyen ölümlere neden olmuş idi. Kadıköy meydanında da böyle bir netice olabilirdi. Nitekim 3 kişi ölmüş, yüze yakın insan yaralanmıştı . Daha feci netice de olabilirdi.

Aczimendilere gelince: Bu insanların sırf inançlarından ve kıyafetlerinden ötürü özgürlükleri kısıtlanabiliyor. Mer'i hukuk açısından bakıldığında; bu insanlar kılık kıyafet kanununa aykırı davranış içinde iseler (ki değiller ve de kınanmamaları gerekir)haklarında

gerekli kanuni işlemlerin yapılması veya toplu seyahat etmeleri, gösteri ve yürüyüşleri düzenleyen 2911 sayılı Kanuna muhalefeti kapsıyorsa yine gerekli tatbikatın yapılması (ki yaptıkları sadece toplu gezidir ve gösteri yapmamaktadırlar) gerekir. Bunları yapmayıp da yedi yüz kişiye varan bir topluluğun bir benzin istasyonunda veya bir cami avlusunda saatlerce hatta iki gün boyunca muhasara altında bekletilmeleri, sonra da memleketlerine silah zoruyla gönderilmeleri, tabir caiz ise "Gestapo" uygulamasıdır. Kanuni takibat yok. Hatta yazılı bir emir bile yok. Bizler seyahat özgürlüklerini kullanan bu insanların vekilleri olarak dokuz avukat, yetkililerle görüşmek istedik. Muhatap bulamadık. Her bir yetkili bir üst makama havale ederek, kendisinin emir kulu olduğunu, emrin yukardan geldiğini ifade etmiştir. Sonuçta, bu uygulamanın sorumluluğunun, karanlık ve görünmeyen bir güce kadar ulaştığına şahit olduk. Her defasında olduğu gibi hukuk devleti beklentimiz bir başka bahara kaldı.